ἀνὴρ ἴδ', ὅφη δ' ὅτος καὶ ἀνὴρ ἴδ' ἔφη. Τάπελας δ' καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός· καὶ ἀνὴρ
ἴδ' ἐφάδων· καὶ ἀνὴρ ἴδ', ὦ φίλε. Τῦτο Χάρης μὲν φησί, καὶ Κριτόλαος σημαίνει. Διειλέγχεις
δ' ὑπὸ πολεμόνων. Ἥδος [ἡδονή] ὄφελος. Ἡδράσεις, ἐνήρεισεν. Ἡδυεπής, ἡδυλόγος. Ἡδύ-
λειον, ὄρος ἐστὶν ἐν Βοιωτίᾳ τὸ Ἡδύλειον. [Ἡδυλίβμος, εἶδός τι κολακείας· καὶ Μένανδρος
ἐν Ἁλιεῖ μέχρηται ὡς ἡδυλίζειν] Ἡδυσμάτιν, φιλήδονος· παίθειν χαίρειν. Ἡδύς, ὑγιὴς καὶ
δ' ὕδωρ καὶ τὸν ὑσσωπῶντα. Ἡδύσματα, βρώματα· ἡδύσματα. [Ἡδυπῆρες, ἅλες· τινὲς δέ φασι
-διν Ἡδυπῆρες. Ἡδύνδας, ἡδυόζας. Ἡδυχρὸς, τὸ ἐν γάλακτι ὑποφαίνον ἀφρῶδες, καὶ μήπω γεγυμνασμένον
τοῦτο· ὃ τὰ ἡδύπνουν λέγουσιν] Ἡέ, βαρυτόνως· διεζευγμένος σύνδεσμος· ἢ διαλυόμενος κῶλον
δόμου· περιστρεφόμενος δὲ ἀποφρηματικόν, περιστατικὸν μαχόμενον· ἢ μὴ ὄχι. Ἦει, πορεύεται.
Ἤειδεν, ἐπορεύετο. Ἦλ ἐν ὁδῷ κακῶν, ἀνὴρ ἴδ' ἐνεχθέντα ἕλκων, ὑγιέσιν ἐν ἑνὶ σύνδεσμῳ
καλαβαλῶν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ἡλίωνεια, ἄγαλμα Διονύσου ἐν Ἑλευθεραῖς
πειραιῶς ἄγρα ἀπὸ τῆς κάλαμης ληΐ γῆν Ἡλίωνος. Ἧμεν, ἤδειμεν. Ἡμεροφοῖτις, ἡ
ὡραίως ἔχουσα καὶ τὰ ἔργα. Ἡμάδων, συνήθων. Ἢ βέμις, ὡς νόμος· ὡς προσῳπικόν. [Ἠθεῖαι, τὰ σπ.
παρὰ Ξενοφῶντι· νεωλέρᾳ πρὸς πρεσβύτερον προσαγορεύοντος] Ἠίθεος, ἄφθαρτος πρὸς γυναῖκας.
[Ἤθη, συνηθείας· μελάθη καὶ νόμιον ζώων· γράφεται γὰρ ἔθη. Ἠθμένος, διϋλισμένος, ὡς
Ἐπίλυκος. Ἠθμωδῶν, ἁλῶν τὸν ὀδόντας. Ἤθνωμαι, ἠκολάσηκα. . . . Ἤθροι τοῖς συνή
θεσι τόποις· ἰδίως ἐξ ἔθους διαλυβάς] Ἠθύλογος, θεολογικὸς [Ἠιά, ἡ τῶν ὀστρίων καλάμη. Ἠθολόγος
ὡς Ἐραλοδένης· ὁ δὲ ποιητὴς ἀπλῶς ἔοικε βρώματα· Θωῦν, παροψίδων τε, λύκων τ' ἠιὰ
τελοντες· καὶ τ' εἰς τὰς νάους ἐστιατορίαν ὠδάντων. Ἠίθεος, ὁ ὥραν γάμου ἔχων, καὶ μηδέπω
γεγαμηκώς· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ, ἐπίγαμος. Ἠιὰ [βρώματα] καὶ τὸ ἐστορεμόμην. [Ἠικεῖν ὁμοίως
ἦν. Ἤιομεν, ἐπισάμεθα] Ἠιόεντι, καλὸν ἁλμυρὸν ἔχοντι. Ἠιόνα, ἁλμυρόν· ὄχθον. [Ἤκειν,
ἀνὴρ ἴδ' ἥκων. Ἥκειν, τὸ ἐοικέναι ἐπὶ τῆς προσώπου· ὡς Ἀριστοφάνης. Ἡκαρδίδε, ἐκωλύθη,
καιρὸν δὲ ἔχοντες] Ἕκει, ἐφῆκεν. Ἡκέσατο, ἰάσατο, ἐθεράπευσεν. [Ἡκιδωμένος, ἀκίδας ἔχων]
Ἡκισμένος, ἠφανισμένος. Ἤκισα, ἔδαμῶν· οὐχ ἥλον· καὶ Λιβανιώτης φησὶ, πῆλινα ἄλλον ἱρόττον.
ὃν ἤκισα, ὥφθη μετελθὼν εἰ ὡς ὁ ἐπὶ τῇ φιάλῃ ἔμπορος, ἀνὴρ ἴδ' ταῦν. [Ἠκονῆσθαι
ἀνὴρ ἴδ' ἠκόνησεν. Ἥκις, ὑπάρχεις. Ἠκόνων, ἀνὴρ ἴδ' Ἠκόνωσαν. Ἠκροωνησιασμένος, Δημοσθένης
ἐν ᾧ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἠκροωνησιασμένοι ἦσαν αὐτῶν ἕκαστοι πολῖται, ἀνὴρ ἴδ' λελυμασμένοι· οἱ γὰρ
λυμαίνομενοι λίσιν ἐσιώπων περικοπτόντων ἀνῶν τὰ ἄκρα· τὸ μὲν οἱ ἠκροωνησιασμένοι ἀνὴρ ἴδ' ἠκροωνησια-
κότες. [Ἠκλάσαι, εἴλκυσαι. Ἧκον δὲ, ἐλήλυθεν.] Ἥκω, ἦλθον. Ἡ κύων ἐπὶ τῆς φάλαινης, παροιμία ἐπὶ
τῶν μηδὲν χρωμένων μηδὲ ἄλλοις μελαδοδόντων. [Ἠλακάτη, καλάμου ῥάβδια, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κῶλα
τῶν σαχῶν, Ἠλακάτη ἔταλον. Ἠλέκτρας τὰ ἐν ἴδις κλινοστρώσι ἐκ θρίγκων ὁμμάτα] Ἤλεκτρον, ἐκ
ἀλλόχροον χρυσίου μεμιγμένον ὕλης καὶ λιθία. [Ἠλεκτρῶν, ἐκ ἴδις κλίνης ποικιλλομένων]
Ἠλέκτωρ, ὁ ἥλιος. [Ἠλιόμην, ἡλιούμενος ἠμην] Ἤλεγχον, ἐφανέρωσαν· ἢ ἀντέκρινον, ὡς Ξενοφῶν.
[Ἦλεις, ἦλθες. Ἡλιαία, τόπος Ἀθήνησιν, εἰς ὃν συνῄεσαν δύο δικαστήρια, ὅλων χίλιοι δικάζοντες· ὧν
ἐποιήσατο εἰς γραμματέως] Ἡλιάια, καὶ ἡλιάζεσθαι. Ἡλιαστὰ μὲν ἐστὶ τὸ μέγιστον δικαστήριον τῶν
Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο χιλίων δικαστῶν, ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων
συνιόντων. Συνίασι δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίων, οἱ δὲ χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ δέκα. ff
[Ἠλίβατον, ὄφηλον· ἄβατον· ἢ ἔστιν ἀλεῖν βαίνοντα· ἢ ὅπερ ἥλιος πρῶτον βάλλει· ἀλλ' ἐβεβηκὸς ἀεὶ
Σηβυλλικὸς δέ· Ταρτάρου ἠλίβατον, βαθὺν λέγει. Ἔνιοι ἠλίφατον ἀποδιδόασιν ἡλίῳ φαινόμενον.
Ἠλίβατος, ὄφηλος, ἐφ' ᾧ πρῶτον διὰ τὸ ὕψος ἥλιος βάλλει] Ἠλίθιος, ἄφρων· ἢ σκληρός· ἢ ἀν-
αίσθητος. Ἠλίκον, μέγα, πολλόν. Ἡλικία τῆς πόλεως, ἀνὴρ ἴδ', τὴν ἡλικίαν. οἱ νέοι. Ὅθεν λυδὸς
καὶ Δημοσθένης τὸν φιλιππικόν. Ἠλινδημένον, ἀνὴρ ἴδ' ἀνεστραμμένον· Δείναρχος δὲ τὸν καλὰ φορμι-
-δίσκον, ὅπερ Σοφοκλῆς καλινδεῖσθαι λέγει. [Ἥλιος, ὄνομα κύριον Ἀθηναίοις τινές] Ἡλιομηνός, μεμι-
-σθωμένος· μεμολυσμένος· ἠρεμοῦμενος. [Ἠλιόκον, τὸν μικρὸν πῆλον Ἀριστοφάνης] Ἠλίσκονται ἐπορθοῦν·
ἡλέγχονται. [Ἠλίσμην, ἡλισμένοι ἦμην] Ἠλιόμηνον, τὸν μῆνα γεννηθέντα. [Ἠλιωμένοι, ἐοικε- παρὰ
κυῖαι· Ἠλώη, σκιά· οἰκεῖον· καὶ ἐσπληνωδῶμενος περὶ Πλάτωνι τὸ προσαλούμενος καὶ ἐοικικαδά
μενος.] Ἡ λύκη. δεκάς· Λύκας Ἀθηναῖοι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ἥρως μορφὴν ἔχων ἔμπρο- ff
δεκάς δὲ τὸ δεκάζεσθαι, παροιμία· καὶ οἱ πρῶτοι δικασταὶ πρὸ τοῦ Λυκουργείου ἥρωϊ
ἐκλήθησαν. Ἡλῶδιον, ἕτερον περιόδου· οἱ δὲ περὶ Αἰγυπτίων, οἱ δὲ περὶ Λέσβου, οἱ δὲ τὰ
κεκαθαιρωμένον χωρίον ἢ ποιδίον. Τὰ δὲ ἰουλίδια εἶσιν ἄβαλα· καλεῖται δὲ καὶ Ἐχινάδια. Πολέμων
δὲ Ἀθηναίους φησὶ τὸ καλλιστεφὲς χωρίον καλεῖν. Ἥλως πορεία. Ἥλω ἦλθον ἑλκυσθείς, ἀνὴρ
ἴδ' ἁμαρτήματα τὸ ἁμάρτημα σπουδῆς ἐξελθεῖν. Ἅλω, ἐλήφθη· ἐφανερώθη, ἐπορθήθη.
Ἥλωσαν, ἐνικήθησαν· ἐλήφθησαν. Ἡμαθόεντος, ἀμμώδους. Ἥμαρ, ἡμέρα. Ἡμάλα, ἡμέρας ἢ ἡμάλια.
[Ἡμάλατον, ἔκρυτον, τράνιζον. Ἡμέδιμνον, τὸ ἡμιμέδιμνον] Ἡμεδαπῶν, ἰδίων· ἐγχωρίων.
ἀνθρώπων· δάστεδον γὰρ τὸ ἔδαφος· ὅθεν καὶ τὸ ποδαπὸς ἀνὴρ ἴδ' ποῖον λαμβάνεις ἢ
ποίας χώρας, ἢ ἐκ τῶν πολιτῶν. Ἡμύβολο, ἀνταποκρίνεσθαι. Ἡμίφθη, ἠλλάγη. Ἡμιφῆ, ἠλλαξε. τινων
Ἡμένη πελειάς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀκάκων λεγομένη καὶ' ἀντίφρασιν τῶν τῷ
πολυπραγμονούντων καὶ ἐξεταζόντων ἄλλα προσδοκώντων. Ἡ μὲν κλέος ἠδὲ καὶ ὄλβος, παροιμία ἐπὶ τῶν
ὁμοίων ἐκ περὶ αὐλῶν φησὶν. [Ἡμερίδα λὴν ἄμπελον, ὡς Ἀριστοφάνης.] Ἡμερόδρομος, ὁ
ἥλιος· Λεγονται δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς βασιλικαῖς διαλάξεσι ταχυτέλεια διακονούμενοι. [Ἡμεροκαλλὴς
ἄνθος σπαρόμενον ὁ Δίδυμος. οὐκ ἔστι δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικοῦν εἶδος διατετορνευμένον, ὡς ρλγm. M.
Χρῶνται πρὸς τὰς ἑορτὰς Ἀθήνησιν, ὡς Θεόδωρος ὁ Πανακῆς προσαγορευόμενος ἐν τοῖς
α περὶ τῶν κηρύκων γένους· καὶ ἦν δίλιτρον τὸ ὄνομα ἀποδιδόμενον· γράφει δὲ καλεῖσθαι ἡμεροκάλλεις
διὰ τὸ ταπεινὸν καὶ βεβαρβαρωμένον· ἔρριζόν τε μιᾷ ἡμέρᾳ. Κάλλιον δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη.
Ἡμεροδρόμου [τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν] Ἡμερῶα, ἡμεροφυλάκια] Ἡμερώσιον, ἡμερο-
φυλακεῖν. Ἡ μὴν, ὄντως δή· καὶ ἀλλ' ὄν· καὶ ἄλλ' ὅμως. Ἡμιόλιον, γυναικεῖον [βραχὺ περι-
-βλημα, ὃ ἔνδον φορεῖσιν ὑπὸ τῶν μητρῶν.] Ἡμιόλιος, ἡμίκαυσος. Ἡμιόλιος, ἡμίθλιος· [Ἡμιόκλον, τὸ

http://digital.slub-dresden.de/ppn346246385/16